

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

P-fag

Udfoldelse el. kunstforståelse?
Referat af fælleslærermodet
i Gladsaxe

Nina Kaj Nielsen

Jørgen + Per

Om skolescene for de yngste

Lærerne

Vinterferie

Oluf V.Møller
Åge Kjærsgård
Karen Christensen
Lise Iversen

Velkomst til de nye lærere

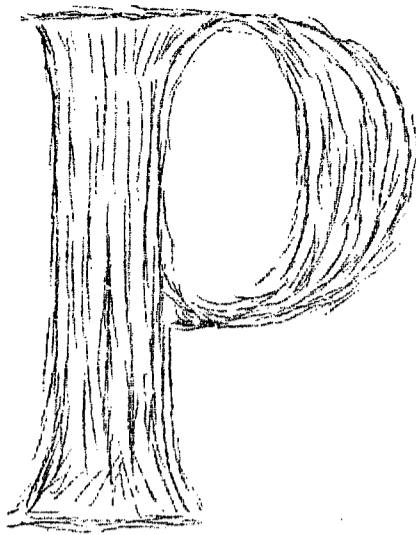
Vallekilde-stævnet

Per Iversen

Så er det snart jul

Jul
Kom og se
Jul
Julesnak
Nu er det jul igen

Lærerne
Jørgen
Jørgen
Per
Søren

Forældrebladets dramatikindslag finder sin afslutning den 12 december med et fællesmøde på skolen, hvor kommunelærer ortved Jørgensen vil delagtiggøre os i sine erfaringer på området - læs herom på side 20.

I dette nr. er det P-faget, der står for skud, vi vil fra forældrebladets side prøve at få så mange aspekter frem om dette emne, som muligt er. Vi håber også denne gang at få udtalelser fra lærerhold, og at forældrene bidrager med indlæg, er jo en selvfølgelig ting. Der må være flere forældre som ikke er enige med Nina Kaj Nielsen.

Næste nr. af bladet påtænkes uddelt engang i jan. I samme måned håber vi på et fællesmøde med Nina Kaj Nielsen.

Red.

hendes krop allerede har dømt hende til.

Hvorfor? Og hvorfor er dette livet? Hvorfor vælger "kunstneren" så tit det æstetiske, det tilbagelånede, det smagende? - Dur han ikke? - til at opleve? - leve op?

Er det her, kunst og liv er et dialektisk modsat par? - Livet er ikke, er fattigt uden udtryk og kunsten har intet at øse af uden ved at stjæle fra den fulde opfyldelse af liv? Hvor mange ubrugte måneskinsnætter ligger der bag kunstens mest subtile udtryk?

Er den yderste modsætning mellem det ekstremt æstetiske i betydningen: Det nydende, og det ekstremt etiske i betydningen: Det moralsk handlende at ligne med modsætningen mellem det at have, eje, besidde, og det, at skabe, give, undersøge, - den deling mellem de to fundamentale livsholdninger, som Homer Lane og A.S.Neill taler om og som er jordbund overhovedet for Paul la Cours "Fragmenter af en Dagbog"?

Men for børn og endnu for unge gælder dette skisma ikke, hvisde gives tid til at gro, tillid til at være sig selv,

... og vil være formen for udtryk og fred. De er ikke

Udfoldelse eller "kunstforståelse"?

Der var en passage i dr. Zivago, der stak mig helt ind i rygmarven, og jeg tænkte: Hvor meget kunst er ulevet liv? Zivago og Lara strandede i den lille snetildækkede hytte et eller andet sted i Rusland på flugt. Beskrivelsen af deres lykke, deres følelse af at være kommet "hjem", midt i alle tumulterne, med revolutionen gående rundt omkring, dampen fra det skoldhede vand, som Lara blander med sne for at bade sin lille datter i, varmen, hvide gardiner, bulder i ovnen, heden mellem de to, de små latterlige daglige dejlige ting, og udenfor sne, kulde, ulve og fjender. - Og så den desperate viden om, at dette varer ikke. Ikke revolutionen, men en sær kalden driver Lara ud, hun må gå, mod sin vilje, mod sit eget ønske, imod alt hvad hun synes er dér, hvor hun hører hjemme. Og Zivago stopper hende ikke. Sår hende gå med tårerne strømmende, ved hun vil blive usporligt borte rundt næste hjørne, ved, hun flygter, ved, han selv vil miste det eneste der er noget værd. Hvorfor? Det kaldes "livet". Sådan er livet. Men han prøver ikke en gang. Han sætter sig tåreblandet til at skrive, om sin sorg, sin længsel, sin vision. Vidunderlige digte. Udtryk for den højeste kærlighed og menneskets isolation.

Og naturligvis må hun gå. Hun som er levende. Til ondskab og svig og kompromiser. Hun ved hun aldrig kommer "hjem" nogensinde mere. Hun ved der vil være en begrænset tid for hende til at overleve. - Med krop og sjæl i ét. Hendes erindring vil måske bevare hendes sjæl levende en smule længere end

4

sig uden for, ser lidt ned på - dette at legen er dødelig alvor. Er magisk. For børnene - og for de levende kunstnere på et andet plan. De som kan le, - som græder, hader og forarges og føler med.

Der må være et sted, hvor æstetik og etik går op i en højere sammensmeltning. Og der er en alder, hvor dette overhovedet ikke bliver spurgt om. Det er naturligt. Hvor de fleste af ens handlinger som giver udtryk, er både en etisk kvalitet af højeste fylde, fordi du er ét med det du gør, og hvor disse handlinger som oftest af sig selv bliver æstetiske udtryk af ædleste kaliber, netop fordi de er gjort i en fremadrettet gestus, en åben søgende forskning, ånd og hånd i ét.

Men forud for dette og indimellem og hele tiden er der leg eksperimenteren, tilsyneladende tilfældigt og planløst. Den tilbagelånede vurderende smagende "æstetiske" kiggen ude fra hovedet på skrå, om "fiduserne" er i orden, om "der er fyldt ud", om "det står til hinanden efter opskriften", hvor en sophisticated indlært "væren med på noderne" angående linje, farve og form er lykkeligt, barnligt og ophøjet glemt. Sådan er de gode kunstværker skabt. Sådan arbejder børn og unge,

der i gang" - af hvad grund? - For at skaffe børnene en "fritid"? En fritid til hvad? For at holde livet ud? - eller for at leve det? - Hvad er fritid? Vi har én tid, mens vi lever på denne jord. Og det er min tid. Og det er dødelig alvor. - Det kan ikke tages alvorligt nok, hvad et barns dage går med til. Allermindst i "Formning". Hvad former det, barnet mens det former "ting" som en ambitiøs lærer kan hænge på væggene og holde udstilling med og stik i strid med al naturlig udvikling kan sammenligne med voksen kunst i faget kunstforståelse? - Hvad former det barnet, dybest set om ikke sig selv?

Skal man finde sig i, at det endogså her bliver "god tone" blandt officielle opdragere i musernes navn, at det groen- de barns og den søgende unges mest vitale og sårbare evne, udtryksevnen, øjeblikkelig slås ned, tages glansen af, svækkes, ved at skulle sammenlignes med disse voksne, de i guds navn ikke skulle ligne? (Hvor megen dårlig eller ligegyldig eller bare moderne - i hvert fald barnet i dette hellige øjeblik aldeles uvedkommende - kunst kan en lærer med middelmådig smag og liden indlevelse ikke nå at få vist i et klasserum i løbet af et år?) Og det uden at have spurgt dem, ungerne, uden at have udæsket dem deres egne famlende svar, i tillid og valgfrihed, deres egne henrivende engagementer, der trænger til al den menneskelige og faglige støtte og kunnen, det er muligt at give - fordi det er deres eget, og ikke fordi det ligner nogens.

Ingen nedladdenhed eller bedreviden kan tolereres her. Kun ærbødighed. Og humor. Og skæg.

Hvornår mon det går op for både skolens folk og lovgivere for seminarieuddannelser, at skemafaget "formning" ikke bare gælder tegning og maling, men er noget langt dybere og videre, som har med hele personligheden at gøre, og som kræver en strukturændring? Som C.C.Kragh-Müller siger i Louisiana - Revy: "Disse "musiske" -(og absolut ikke rekreative) arbejdsområder bør omfatte alle de beskæftigelser, der giver mulighed for oplevelse og selvrealisation på det mere udefinerlige menneskelige plan: tegning, maling, modelering, sløjd, håndarbejde, dramatisering, legemsøvelser, (dans), sang, musik og f.eks. adskillelse af faget dansk i teknisk dansk og dansk som et udpræget oplevelses- og udtryksfag. " Og ånden og stedet hvor dette skal foregå må være de selvvalgte værksteders frie atmosfære, og tiden er væksttiden fra forberedelsesklassen (efter børnehaven) til og med skolens sidste klasse.

Hvad slags mennesker vil vi have? Skråtløbende jakkemennesker med "god smag" og "kunstforståelse", gråstribede i ansigtet af at skynde sig med at lave karriere og gå til ferniseringer, fulde af ambitioner, stivnede smil og dårlig tid, fyldt med nervøse og ubesvarede spørgsmål om, hvordan andre synes om dem? Eller mennesker, hvor tøjet efterhånden bliver en del af deres personlighed med øjne der tør se ind i medmenneskers øjne, med ansigter der giver efter for deres følelser, levende optaget i dette nu, af at realisere sig selv og finde ind til andre gennem tanker og ideer i et angribeligt samfund, med indre tid og selvtillid nok til at deres sjæl kan følge med?

Kunstforståelse! - For et fjollet ord. Enten har jeg en dialog med et kunstværk, fordi det betyder noget for mig, det går ind i mig, jeg bliver fanget af dets radius, fordi jeg

ved, fra barnsben og hele skolevejen op, at det at lave noget, at udtrykke mig, er ligeså nødvendigt som at trække vejret, - eller også bliver det ved med at være et udenværk, som skal "forklares". Det har noget med at gøre om ungen, den unge, i sig selv er levende, vælgende, tør se, tør føle, tør græde, tør le, t ø r , - har "bevaret en ø af barn i sig", som en 15-årig pige engang sagde til mig.

Men hvad jeg ville sige, kan vist ikke udtrykkes smukkere, end en 16-årig mand har gjort til mig i et personligt brev 4-5 måneder efter, han forlod skolen for at gå på gymnasium: - Nu har jeg lært at sige farvel til mig selv i de 6 timer; Jeg stiller alt det levende i mig udenfor skolen og lukker mig ind i en hård og stiv skal som først bliver bevægelig igen, når jeg træder ud. Resten af dagen kan jeg så føle at jeg lever.

Det var derfor, jeg ville lave det værksted. Det skulle være det værksted, hvor man ikke altid skulle have et hjemmelært svar til alting parat, men hvor tingene kan få lov at køre rundt i hovedet på en, så det virkelige svar på tingene får lov til at danne sig: det fristed jeg havde på skolen i 9 år. Det var jo netop friheden, der betød noget for mig og først og fremmest den frihed, jeg havde i produktive fag, her kunne jeg få lov til at leve frit på det, der er i mig, lade det blive noget produktivt, et maleri, en tegning, men også de talløse timer, hvor vi bare fortalte og diskuterede, og fordi den frihed ikke bare fandtes i de produktive fag, men over hele skolen, kunne jeg tage mig selv med hvor som helst og behøvede ikke at sætte det uden for en skal. Jeg var fri, og jeg tror, at det er den friheds skyld, jeg også

nu bagefter har en vilje til at lave om, en vilje (og evne) til at opleve hele den verden, der omgiver mig, og til at holde umådeligt meget af den, hvor underlig og forkert den så kan tage sig ud.

På alt det vil jeg bygge et værksted. Jeg kunne forestille mig en dag netop som i dag, november, koldt og sjasket, komme gående med hvid ånde omkring hovedet, med halstørklædet flagrende, kold og våd og så gå ind ad en dør til en lugt af træ, maling og varmt brød. Jeg ville slå mig ned, mærke varmen komme sitrende i hænderne, give mig til at tegne eller måske male, måske spille, måske læse eller måske bare få varmen og snakken med de andre. Jeg kunne forestille mig en lun forårsaften med børn, der leger i tusmørket, så ville jeg tage en varm, mættet duft af syrener med ind og måske spille på fløjte.

Efter at jeg er kommet til bedre at kende de skoleforhold, mine nuværende kammerater har haft, ikke som jeg blot i 4-5 måneder, men i 11-12 år, begynder jeg at forstå dem. De har ikke haft noget af den frihed, jeg havde. De er blevet underlagt et diktatur og en følelsetvang, som de ikke har kunnet pege på og gøre noget imod og som måtte dræbe den livsfrihed og udfoldelsestrang de havde i sig selv, helt dræbt bliver det vel aldrig, det ligger og spjætter rundt inde i dem, men har ikke nogen steder at komme ud. Man gav dem kunstforståelse i stedet for kunstudfoldelse, man glemte, at kunst er noget, ethvert menneske er født med - kunst som al den skabertrang og fantasi, der bor i et menneske, man lærte dem om kubisme og impressionisme. Og sådan med alle de andre forhold i skolen. Man var ikke klar over, at de slev sad inde

med al den naturlige skabertrang, som man vil lære dem om gennem andre.

Nina Kai Nielsen

Denne artikel er hentet fra Politiken 8.2.66.

Referat af lærerfællesmøde for "De syv små Skoler"

Alle interesserede lærere fra Bernadotte, Gladsaxe, Helsingør, Søllerød, Roskilde, Skovlunde og Hillerød var på initiativ fra Gladsaxe samlet i midten af september for at diskutere og udveksle erfaringer om "P-fag og P i fagene".

Som udsendt observatør fra Forældrebladet skal jeg forsøge et resume af dagen. Men det må blive et forsøg, for det var en broget og noget uoverskuelig ophobning af overbevisende meninger og spændende resultater i en emnekreds, der på mange måder er ny og i udvikling, og som bærer præg af en mangelfuld fælles-terminologi og individuelle opfattelser af temaet. Gruppeemner er nedenfor refereret af deltagende lærere fra H.l.S., så vil jeg forsøge at gengive nogle mere generelle indtryk og stikord.

Emnet var om formiddagen delt imellem 3 grupper: 1.2.klasse, 3.-5.klasse, 6.7.(8.) klasse. Efter frøkost referat fra grupperne. Dernæst ny fordeling mellem syning, køkken, formning, dramatik, træ og metal, biologi, og rytmik for større børn. Efter diskussion samledes alle igen til korte

gruppe-resumeer. Til sidst en afslutning, hvor hver enkelt skole ydede et bidrag efter eget valg.

Jeg selv deltog i gruppen 3.-5.klasse om formiddagen, og i træ-og metalgruppen om eftermiddagen, og gengiver i det følgende nogle spredte notater herfra. Fra formiddagen:

- Hvad er meningen med P-fag? - Hvad er P-fag? - Skal man have en målsætning? - Eller fri spontanitet? - Hvordan bevares spontaniteten? P-fag er at opleve dynamisk. Være sig selv - også sammen med andre (det sociale) - P-fag er bevægelse fra barn til materiale modsat F-fag, hvor det er en bevægelse fra materiale til barn. P for produktivitet sat i forhold til re-produktion (indlæring). Man må agte sig for de smarte klicheer (Clevin) - for modebetonet re-produktion. - Processen må vedblive at være levende. - Processen det væsentlige - resultatet underordnet. - Det afsluttede resultat har også en betydning for barnets udvikling. - Gentagelsen har betydning, hvis det fører videre. - Absolut frihed giver kaos - ender i den destruktive tendens. Få orden i det kaotiske - en begrænsning til gavn. - Når man nedbryder de bestående normer, må man opstille et nyt normsystem til erstatning. - Frihed har sin grænse, når det går ud over andre. - Må man acceptere det negative? - Hvad er det negative? - Et barn forsøger at dominere de andre på en forkert måde - det afbryder en udvikling. - Vurdering, hvorvidt det kan hjælpe det enkelte barn videre. - Kritik - "Hvad synes du om det jeg har lavet?" - En saglig kritik, en håndværksmæssig vurdering, man må bevare sig neutral - støtte for karakteropbygningen - for barnets ud-

vikling. - Ikke et spørgsmål om kritik, men om lærerens accept af barnet. "Jeg kan lide dig, men det er noget sjusk, du har lavet". - Hvad er sjusk?

Vi har en drøm som lærere i de frie skoler om at skabe "dette harmoniske miljø". Det passer ikke. Børnene er ikke harmoniske, fredelige børn, men de må lære at leve med deres aggressioner og had i gruppen og i sig selv. - Barnet må kunne slappe af, snakke, drømme for sig selv i et hjørne, pille næse.

Og fra "træ-og metal" gruppen:

Hvorfor denne traditionelle opdeling i materialer? Det er naturlige materialer at udtrykke sig i - fastere strukturere-ret i modsætning til ler og sand f.eks.. - Hellere skabe et klima, man kan udtrykke sig i på alle måder. - Brede værkstederne ud i hele skolen, for at skabe stimulerende værkstedsaktivitet overalt. - Nødvendigt for den avancerede teknik, at skille sig ud i enkelt-værksteder, men med åbne valgmuligheder for børnene. - Små og store sammen - Gensidig pædagogik - ikke mindst for de store. - Børnene vælger efter læreren - ikke materiale. - Læreren må ikke blive idol. - Han er altid idol, hvis han er en god lærer. - Læreren må ikke lave noget selv - være neutral, men til rådighed, hvor det er nødvendigt for de svage i gruppen. Han er den, der har "know how", som kan formidle nye og stadig avancerede udtryksmuligheder for at bevare interessen og spontaniteten, også op i de ældre klasser. - Det bedste værktøj er det billigste i længden. - Skal man have regler for værktøjets afbenyttelse? - Blander sig ikke i børnenes forsøg, så længe der ikke er faremomenter. - Må selv prøve,

indtil de finder ud af det - eller spørger.

Alt dette og meget mere. Forvirret ? Der er i hvert fald stof til eftertanke. Og kun ved at snakke sammen og lære af vore erfaringer kan vi finde en vej frem. Og det må vi blive ved med, for vi bliver aldrig færdige - .

Per

Efter en kort velkomst af Rasmus Hansen, gik vi straks i grupper. Den første gruppe jeg kom i skulle behandle P-fag for 6.-7. og (8.kl.). Det viste sig hurtigt, at det var en meget vanskelig affære at nå igennem på $1\frac{1}{2}$ time: fægtningen var derfor også spredt. Men alligevel hentede vi noget hjem til eftertanke, selv om den røde tråd manglede. I samme gruppe sad både Rasmus og C.C., så den spredte fægtning endte naturligt i en duel mellem disse to, som selvfølgelig var de mest drevne rotter også på det felt.

Rasmus fortalte, hvordan de der havde gode erfaringer med klasse-P for de små klasser i klasseværelserne. Det gav nogle bedre arbejdsforhold både for lærere og elever at rammerne var strammere i starten. De små klasser havde flest P-fags timer, derfor blev P-fagslærerne brugt som klasselærere i de små klasser, da de havde mest med ungerne at gøre. Senere vandrede de så over til deciderede værksteder. Iøvrigt blev det ikke nogen speciel snak om de stores P, fordi man hele tiden sammenlignede mellem store og små, hvad naturligt var.

C.C. fortalte, at man på Bernadotteskolen havde gjort nogle meget værdifulde erfaringer med hensyn til de stores P. Det havde navnlig vist sig i mange tilfælde, at børnene på et vist tidspunkt havde udtømt eller overlevet et værksted, og derfor mistede interessen. Man havde efterhånden fundet ud af, at i samme grad den pågældende P-fagslærer var teknisk dygtig, og kunne give disse mere specielle teknikker fra sig samtidig med, at P-værkstedet rummede mulighed for at gøre disse ting, - i samme grad kunne man "holde" på disse børn og give dem mulighed for at gå i dybden med de ting, de nu engang interesserede sig for. I den forbindelse nævnede C.C., at de har en jazz-musiker i musik-P-værkstedet, en malerinde i malerværkstedet og en maskinarbejder i træ-og metal-værkstedet, og var meget tilfredse med disse folk.

Efter middagspausen aflagde gruppereferenterne rapport. Derefter gik vi grupper igen, men denne gang i faggrupper. Jeg var selvfølgelig i en gruppe der hed rytmik, altså det P-ede i rytmikken. (Jeg har altid syntes ordet rytmik var et tosset ord til at dække over musik og gøsselgymnastik, men der findes vel ikke et bedre ord, hvis man ikke ligefrem skulle kalde det hele musik, da musik og bevægelse efter min mening er det samme). I gruppen blev der mest snakket om gøsselgymnastikken. Rent uvilkårligt kom vi også her til at snakke om, hvad vi kunne gøre for de større børn for at holde deres interesse fangen. Man var hurtigt klar over, at det var begrænset, hvad der var af muligheder, af nye teknikker, hvis man kan sige det på den måde. For de små havde man den musikalske pantomime som en af måderne

til at få P i gymnastikken, foruden den frie dans naturligvis. For de større skulle man nok i højere grad anvende redskaber såsom tranboliner (spring-net) o.s.v., altså for at holde de større børns interesse fangen. Endelig kunne man samarbejde andre ting ind i gymnastikken, og derved gøre den skabende og inspirerende på en ny måde, nemlig ved at tage musik og dramatik med, noget som de jo har brugt meget i Bagsværd. Der blev ikke talt meget om musikken alene. Undertegnede slog til lyd for et specielt musik-P-værksted som på Bernadotteskolen, hvor de større børn kommer frivilligt og spiller (i forskellige boxe, ellers kan man ikke høre, hvad man selv spiller) for i slutningen af timen at samles og spille sammen. Hertil bemærkede Lotte Kærså, at de netop i år i Bagsværd var begyndt på en lørdags-musik-P-ordning. Den blev betjent af 3 musik-lærere, men alligevel havde de stor venteliste, da det som sagt kun foregik om lørdagen. De øvrige kendte ikke meget til en sådan musik-P-ordning, men var absolut interesserede.

Jørgen Wedege

Obs.!

Om skolescene for de yngste.

"Av, for katten" blev vist for de fleste af børnene en succes. Lærerne syntes derimod ikke, at stykket var helt rigtig kost for de små: der forekommer personer og effekter i "av for katten" som virker både voldsomt og uhyggeligt på en del af de små - og da navnlig, hvis man ikke har en voksen, man kender, ved siden af sig.

Endvidere:

Lærerne har hidtil sørget for bustransport af børn med og uden forældreledsagelse.

Uheldigvis finder forestillingerne sted på teatre i Københavns centrum og i den værste myldretid.

Bussen har ingen mulighed for at sætte os af lige udenfor teatret, vi må tilbagelægge en god bid vej til fods.

Det er desværre umuligt for lærerne mere at påtage sig det kæmpeansvar det er at lodse omkring 70 små børn gennem og over Københavns trafikmyldrende gader.

Det var intet mindre end et mareridt denne gang.

Naturligvis er det en dejlig oplevelse for ungerne at komme i teatret, men af følelsesmæssige og praktiske grunde må helst Far og Mor være med.

Måske kunne dog en "forælder" klare at holde sammen på 4 børn (sine egne incl.) under bustur (eller anden transport) i garderoben og under forestillingen og indtil de er vel hjemme igen. Derfor foreslår vi, at forældre, der har lyst

til at give deres unger en teatertur, fremover finder sammen og ordner det, så ingen børn kommer i teatret "alene".

På gensyn i teatret!

Lærerne

VINTERFERIE FORÆLDRE INDLÆG

Vinterferie

af Oluf V. Møller

I sidste nummer af forældrebladet udbad redaktionen sig pro et contra - synspunkter vedrørende vinterferie.

Et væsentligt spørgsmål i denne forbindelse er løst, idet Kvolsbjærg anfører, at vi har "råd" til det.

De eneste modargumenter jeg har hørt i tidligere diskussioner på skolen var, at mange forældre ikke syntes det var særlig morsomt at have børnene gående hjemme en uge og at børnene kedede sig. Det første argument tager jo ikke særlig hensyn til børnenes egne interesser - og hvis der ellers ligger sne i februar fatter jeg ikke, at børnene skulle kede sig.

Mon det er helt forkert at påstå, at alle vi forældre netop i februar giver udtryk for, at det er netop nu vi trænger til lidt ferie - og mon børnene har det meget anderledes?

Argumentationerne for eller imod vinterferie må baseres på, hvad der er bedst for børnene.

Oluf Møller

af Karen Christensen

I sidste nummer af forældrebladet blev problemet vinterferie igen taget op til debat, d.v.s. Ib kom ved en skematisk opstilling af de såkaldte målelige fags timetal sammenlignet med folkeskolens til den konklusion, at der var råd til vinterferie.

Selve skemaet som sådan er det svært uden fagkundskab at indvende noget imod. Et par ting må man dog studse over, sommerferien, der, så vidt jeg kan se, er mindst een uge kortere end vanligt.

Accepterer man nu alligevel skemaet, bliver der tilbage de ikke få timer, vel gennemsnitlig ti timer pr. klasse om ugen i 9-10 uger, hvor børnene ikke har haft P-fag eller rytmik og kun begrænset musik og sang. Selv om færdigheden i disse fag altså ikke er målelig, mener jeg dog, at vi i det mindste i den lille skole altid har betragtet disse fag som ligeså væsentlige som dansk, regning og O-fag, ja faktisk er de jo i overvejende grad med til at tegne skolens ansigt, hvordan og hvorfor kan de så pludselig lades helt ude af betragtning? Kort og godt i år har vi bestemt ikke råd til vinterferie !!!

Hvordan så med vinterferie til næste år og årene fremover? Personligt synes jeg, det er en dårlig ide med vinterferie!

Først er der de store problemer, hvor begge forældre er udearbejdende; Dernæst hvor mange forældre har selv vinterferie og hvis, så på samme tid som den lille skole? Hvor mange har mon råd til at sende et eller flere børn på vinterferie, hvis der endelig er mulighed for det? Resultatet bliver så, at børnene, hvis det ikke netop bliver kælke- eller skøjteføre, (alle børn er jo endelig heller ikke lige meget ude-børn) går og hænger og keder sig uden de vanlige kammerater, at lege med, de er jo i skole.

ER DET IKKE BØRNEENS TARV, VI FØRST OG FREMMEST SKAL TENKE PÅ, ELLER HVORDAN ?

Karen Christensen

A propos skolens traditionelle vinterferie:

Bør den ikke aflyses i denne omgang?

Trods Ibs overbevisende redegørelse om at vi godt kunne tillade os at holde vinterferie i år står dog tilbage, at en række fag bl.a. musik, rytmik og P-fag ikke har kunnet dyrkes i samme omfang som i tidligere skoleår. Jeg er ikke negativt indstillet til vinterferie under almindelige forhold, men ikke tilhænger af både efterårs- og vinterferie.

Åge Kjærsgård

M.h.t. vinterferie:

af Lise Iversen

I vort skoleprogram står det - som vel alle ved ! - at vi placerer P-fag og dramatik centralt, ganske på linje med de "almindelige skolefag".

I næsten hvert eneste nummer af forældrebladet har vi haft "noget" om P-fag, og de sidste nr. har først og fremmest være viet dramatik. Dette følges nu op med et stort dramatikforældremøde om en uges tid, og jeg håber at det kunne af føde mere dramatisk arbejde på skolen.

Vi har haft forældremøder med P-fag på dagsordenen flere gange igennem årenes løb, kort sagt de fleste klude har været sat til for at understrege og befæste P-fagenes stilling.

I hele efteråret har skolen måttet nøje sig med provisoriske lokaler og P-fagene har måttet undgælde, skolen har kørt på P-fags tomgang. Tænk om de ligeså centrale fag som dansk og regning var blevet skubbet tilside.

Til sagen: Brug den omdiskuterede vinterferieuge til en hel P-fags-uge på skolen! Lad alle værksteder arbejde, lad musik og dramatik indgå som P-fag - måske kan det lægge op til noget som kan fortsætte!

Børnene (og det er vel dem man laver vinterferie for?) kan komme en time senere i skole, frivilligheden kan ovenikøbet få lov at råde, hvad angår start og slut. P-fagslærerne må vel have en masse timer "til gode" efter disse måneder, og Ib, som har trukket det tungeste læs i denne tid, (eller hvad?) kan vel til og med få fri? Nå, det er detaljer, som lærerne vel kan finde ud af.

Og til slut: Hvorfor - for lo.gang - kan vi ikke i stedet forlænge påskeferien med et par dage, så kunne de, som vil-
le på ski, få en lang, fin ferie på "normal" vis, og til
og med få sol, varme og lys!

Februar har korte, kolde dage i vore nordlige fjelde.

God påskeferie!

Lise

Den 12 december kl. 20

afholdes

FØRSTE FÆLLES MØDE
I DEN NYE FÆLLESSAL
med

kommunelærer Ortved Jørgensen

der tredeler sit emne:

1. SKABENDE DRAMATIK I UNDERVISNINGSSITUATIONEN
2. GØR DET SELV
3. HVAD LAVER JEG SELV

Ortved Jørgensen vil fortælle os, hvordan man kan skabe
dramatik i skolehverdagen; og demonstrere hvordan det kan
gøres - bla ved medvirken fra tilhørernes side.

Det tegner altså til at blive en både lærerig og fornøjel:
aften, hvor forældrene ikke bare skal sidde og lytte til
kloge ord, men aktiviseres og føle hvad dramatik egentlig
er for noget. Vi håber på et stort fremmøde i den nye sal

Redaktionen

VELKOMMEN TIL DE NYE LÆRERE.

Børnehaveklassens forældre vil meget gerne sige:

KÆRE LENE

Tak fordi du kom og er så sød -
og tålmodig.

På trods af de store vanskeligheder i starten. Held og lykke!

OGSÅ TAK til Bodil for god hjælp - og dansemus.

Velkommen til Jørn Ove !

Lidt sent men ikke mindre velment, vil vi sige velkommen til Jørn Ove. J.O. er blevet vel modtaget af 4.klasses forældre og elever. Børn er heldigvis glade for at lære, glade for at få opgaver "Jørn Ove har så mange gode ideer" siger de, og vokser med det ansvar de får, hvad enten det nu gælder et interview i Helsingør by, en rapport fra Kronborg, noget om u-landene eller andre emner, som optager dem også ud over skoletiden. Der er mange kræfter at styre i 4.klasse, men der er ikke tvivl om, at alle har sagt ja til J.O.

4.klasses forældre

Kære Barbara !

Glade børn - aktive børn - tilfredse børn - rolige børn - positive børn - tak fordi du kom, vi vidste ikke, vi havde savnet dig så meget.

2.klasses forældre

Velkommen Jørgen Spillemand

det var godt vi fik dig.

Selv om det meste af det, der foregår mærkeligt nok skal hemmeligholdes! er vore børn så engagerede, at de ikke kan lukke af, når de går hjem fra skole.

Vi har fået en musiklærer, ungerne er glade for, og som vi kan vente os meget af. Det mærkes allerede nu.

Musikglade forældre

"De syv små skoler"

fællesstævnet på Valdekilde højskole i oktober.

Som Jens Sigsgård sagde i sin indledning - "man kommer med loo problemer, men man vender hjem med looo!" Til gengæld konstaterer man, hvilken værdi det har at udveksle erfaringer og se sine problemer i ny belysning - og måske blive rusket ud af nogle vaneforestillinger og få mere luft under vingerne.

Nina Kaj Nielsen fra Bernadotteskolen var en inspireret indleder til P-fags drøftelser, hvor hendes ord blev sat effektivt i relief af en Gunnar Sneum film. Anden hovedindleder var Henrik Sidenius fra Kroggårdskolen, der fortalte blændende om erfaringer og tanker, specielt inden for O-fag i hele undervisningssammenhængen.

Dette og referater af gruppediskussionerne med emnet "Hvad tænker vi på" er samlet af Gladsaxe arrangørerne i et fyldigt fællesreferat, der er til købs, så længe oplag haves hos Ib for 4 kr. Samme sted kan de to nr. af Louisiana Revy der omhandler de musiskefag købes for reduceret pris til 2.50 kr. pr. stk.

Selvom det var to prop-fulde dage, så var emnerne så omfattende og problemerne så mangfoldige, at man ikke kunne meget andet end belyse dem, og så lade det gro videre hver på sin kant og i fællesudvalg, og håbe på en afklaring gennem nye erfaringer og interne diskussioner inden næste fællesstævne med nye problemer!

Og at der vil komme næste stævner, er givet - vi vil altid have meget at lære af hinanden og sammen bygge videre på.

Per.

Så er det svært jul

Sidste skoledag før juleferien bliver d. 21. dec.
Børnene går hjem klokken 12.

Tidlegere år har vi bedt forældrene om ikke at komme til afslutningen, fordi vi simpelthen ikke kunne rumme jer.

I år har vi forhåbentlig ikke denne grund

Forhåbentlig.

Ud af denne pladsmangel er imidlertid opstået en tradition, som vi nødigt vil slippe: Vi er blevet vant til at være "os selv", og det vil vi helst også være denne jul.

Hør lige - uden at være "sårende" hvorfor:

December er en forvirret måned for store og små, tingene skruer sig nemmere end ellers op i spiral - unger og voksne med. En forældre-børn-lærer-afslutning bliver uundgåeligt noget omfangsrigt noget med nødvendig "organisation" hvor meget forældrene end holder sig Storm P's manende ord (om at holde sig i baggrunden) for øje!

Små søskende eksisterer jo da også.

Vi vil ikke lave noget, der er stort. At tænde nogen lys, (skælde lidt stilfærdigt ud!) snuse noget gran, synge et par sange på vores maner, høre Ib læse julehistorie, ønske go jul - tja, det er i al beskedenhed vores juleri, som vi glæder os til.

Det er noget ungerne og vi har sammen - en stemning en lille times tid, som er vores private.

I er så velkomne til at droppe ind i hverdagen og være med til fester, det ved I, derfor undres I måske over denne sære ugæstfrihed op mod den vennesele juletid.

Indrømmet, at det lyder underligt, men det er ganske enkelt og ligetil:

Hvert hjem har og holder fast ved sin julefacon - for sådan er jul mest jul.

Vi har det lisådan.

lærerne.

"KOM OG SE-----" den 17-12 kl. 14.

Føllestime for elever, lærere og forældre.

Bla i anledning af julen, kan forældrene komme hen og se det "noget" nogle elever fra 3 - 4 - 5 og 7 har forberedt i så lang tid.

Det må understreges, at det er noget nyt, vi har forsøgt at lave! Idet vi har bestræbt os på at bruge dans musikken, og dramatikken på en måde, så der kunne komme en forhåbentlig spændende kombination. Det har da også vist sig, at de medvirkende har gået til den med hud og hår, til trods for at så godt som alle prøver er foregået efter skoletid.

Det skal tilføjes, at ideen blev undfanget som oplæg til en indvielsesfest på skolen, men af mange mange grunde, har vi måttet indskrænke.

PS "Vi" består for lærernes vedkommende af Grethe og undertegnet.

Forhåbentlig go' fornøjelse

Jørgen.

Et juleeventyr.

af per iversen

Der var engang en lille skole - en lillebitte skole. Den var så lille, at den blev helt benovet over sig selv, da den en skønne dag blev sendt hjemmefra ud i den store ukendte verden og skulle få eget kæmpe-hus at bo i. - Store sale, gange, spir og karnapper - mærkelige trapper og hemmelige tagrum med udsigt langt ud over by og land - langt ud i det fjerne til fremmede lande. Og nede i dybet var skumle kælderrum med spindelvæv og ragelse og madelevator.

Men vinduerne blev slået op og flinke folk tog fat. Der kom lys og luft og ny tid til det gamle hus, så det rent måtte undre sig.

-Og der kom flere og flere og flere. Ja, til slut blev det

en ren forskrækkelse med alle de børn. Hvor var den lille bitte skole blevet af? Nu var alle kroge og gemmer et mylder af småfolk, der trængtes og sloges og blomstrede i festlig kommers.

Vi må udvide - vi må bygge på sagde de kloge. Og de blev endnu klogere, for det var sgu ikke så nemt endda. Og man tegnede, man snakkede økonomi, man kløede sig i hovedet i sene nattetimer og man søgte stat og kommune og det ganske land.

Der gik år og dag, men en skønne morgen, da alle trapper var slidt, alle forbindelser prøvet og en hel masse knapper trykket på - se, da sprang vores alles pengepung op, og ud trillede de blanke dalere!

Og nu begyndte et leben en rumsteren, så det knagede i den gamle bygning - ja, den måtte rent vånde sig.

"Min gud, hvad er det dog der sker, får det mon aldrig ende? - Hvor er mine rum, og hvor er mine trapper og min foudums stolthed, den rustne luftsirene, der stundom gav et brøl fra sig."

- Men op af æltet og pløret rejste nye bygninger sig rundt den agtværdige gamle, og en julemorgen, da sneen lagde sig mildt over det, der måske ikke var helt vellykket - ja, da måtte den gnikke sine glas!

"Er dette virkelig mig - med ny, prefabrikeret betontrappe, med nye, nymalede rum både oppe og nede, en rigtig indgangshal og friske sideskud på den gamle stamme, - jeg er rent fortunlet!"

Ja, det var en herlighed den ikke havde drømt om, selv i sine bedste velmagtsdage.

- Og eventyret fortsætter og bliver til nye eventyr - ja, det får vel aldrig ende-.

per

HVER FUGL SYNGER

Redaktionen ønskes

Gledelig jul

JUL

AF JØRGEN

en æforisme i rødt
vat-totter og glanspapir
en duft af rødkål.

En højt hævet institution,
som får demokratiet til at syne pudsigt
og vaklende.

En underlig tingest
kan ikke ses
kan ikke høres
ikke føles
ikke mærkes.

- Men den er der-

- Alle ved hvornår

På trods af sin usynlighed får den
folk, samfund, verden -
til at foretage sig ting
de samme ting
år for år
de samme dage
de samme timer.

Man fælder træer
der netop er begyndt at gro
stiller liget til skue

i dagligstuen
træet visner, nålene drysser,
støvsugning
nytårsaften hængende i en flagstang.
Man laver mad
- hvem sulter?
ulandshjælp?
Indien?
Kina?
Afrika?
- næh -'.
aspirin, dansk vand
fedt om hjertet
opkastning
Folk bliver gode
gode købere
gode sælgere
næstekærlighed
- køb -
skuf ingen
- køb-
børnene
racerbaner, kunstløberskøjter, dukkevogn
- køb -
ingen må glemmes
hellerikke de glemte
de gamle
de ensomme
de nærsynede

de rødhårede
- køb - (for helvede)
det er jul mand
juleindsamling
Berlingske Tidende
slip en tier
og drik din rødvin i fred
ih hvor det letter
folk er nu gode
for det jul
Inflation
valutakrise
vis mådehold
- staten -
det er ikke mig!
de kristnes fest
- Barn jesus i en krybbe lå -
tiden til meditation
Hvormange kilo marcipan i år fru Jensen?
Hvor meget koster mandlerne i Sverige?
- og husk også julelysene, Alfred!
bunden energi
ho risont
intelekt
Nej, hør nu!
Det er jul !!!

Glædelig jul

Jørgen

Julesnak

"Nu er det jul igen", jubler vore børn, når vi sidder og spiser, og en ser sit snit til at slukke lampen over bordet. Det er en spøg, der har flere dimensioner - dels en harceleren over al julehalløj, men også en frydefuld forventning om tilstundende glæder.

Og hvorfor skal vi ikke mere os? Er det ikke en vidunderlig tid, hvor vi har fået højeste autorisation til at blive børn igen og for en tid være os selv uden hæmmende, selvhøjtidelige forestillinger om det, at være voksne?

Hvilket væld af forventninger ligger der ikke i sammen at lave adventskrans, vi har hentet gran til i skoven. At finde julekalenderen frem og hitte på gaver, der under megen hemmelighedsfuldhed bliver fabrikeret bag lukkede døre. Og den spændende aften, hvor vi henter julestadsen ned - genser tingene og inspireret går igang med nye lænker og hjelter og særprægede nyskabelser, til rummet flyder, og vi m sparke børnene i seng -.

Hvad er det for en vissen opfattelse, der siger, vi ikke mere os, selv om så julen også er autoriseret og sat i system af en smart reklame? - Herregud, tag det dog ikke så højtideligt. Jeg ved godt, der er noget der hedder velfærd - at der er noget, der hedder ulande, men jeg tror, man kommer længere med de problemer med et muntert sind end med nedbøjet selvanklage.

-Julen er her - lad os sammen jule af hjertens lyst!

God jul - Per

31

nu er det jul igen
tralalalala

klippe ud

og

pakke ind

pakke ned

og

klippe op

fyrenåle

⊙ fiskelim ⊙

og

klisterbånd

gåsesteg

sylte

øl og dram

julestjerne

træ

og

pynt

og ih og åh og ah

og tusind tak

gi' nu tænte hanne

kys og klap

TAK

pis og papir

fup og fidus

englesus

og

bjældeklang

søren

alle ønskes

G L E D E L I G J U L

Lærerne:

Skoleleder Ib Kvolsbjærg, Hauchsvej 13, 214952
 Agnes Brammer, Olriksvej 5 E
 Ulf Brammer, Ewaldsvej 3, Espergårde, 233246
 Ulla Christiansen, "Højgården", Bøgebakken 32, 212691
 Gerda Eggli, Århusvej 36, 212232
 Barbara Fischer, Carl Plougsvej 11, 215848
 Lene Friis, Øresundshospitalet, 216781
 Grete Dam Petersen, Ndr. Strandvej 67, 214808
 Jørn Ove Petersen, Gl. Kalkbrænderivej 34 II, Khvn.Ø
 Hanne Schachtschabel, Blichersvej 93, 214593
 Jørgen Wedege, Strandgade 41a,

Styrelsen:

Formand: Lise Iversen, Sdr. Strandvej 36, 211898
 Næstformand: J.B.Pileborg, Hyldevej 2, 215231
 Kasserer: Ole Josephsen, Rønnebær Alle 16, 214697
 Sekretær: Karin Kjærsgård, Baggosensvej 8, 212844
 Ole Krarup, Nyrup Overdrev, Kvistgård (238) 216
 Bent Kromann, Rønnebær Alle 42, 216821
 Jørgen Petersen, Elmebakken 5, 215209

Forældrerådet:

Bø.kl. Per Silset, Elmebakken 4, Snekkersten, 215506
 Lizzie Mandel, Sørup Overdrev, Fredensborg, (285) 1104
 1. kl. Jørgen Larsen, Skjoldsvej 28, 212291
 Jens Hermann, Dalvænget 10, 214844
 2. kl. Agnes Brammer, Olriksvej 5 E
 Helle Allpass, Rolighed, Mørdrup pr. Esperg. 233422
 3. kl. Agnes Løgger, Sdr. Strandvej 80, 215115
 Inger Nissen, Gurrevej 42, 215407
 4. kl. Odga Kielland Brandt, Baggosensvej 3, 214004
 Karin Kjærsgård, Baggosensvej 3, 212844
 5. kl. Annette Kjædegård, Carl Plougsvej 17, 210961
 7. kl. Leo Sørensen, Ydunsvej 10 A, 214983
 Jørgen Stårup, Gurrevej 81, 213380

Rådskibet:

Ole Bang, Blichersvej 29, 215922
 Karen Christensen, Kongedammen 22
 Per Iversen, Sdr. Strandvej 36, 211898
 Jørgen Wedege, Strandgade 41 I

Skolekalender:

Juleferie: 22.december-3.januar incl.

Fællesmøde: "Dramatik" ved Carl Ortved Jørgensen.

Fællestime: Den 17.december kl. 14.

Skolens kontortid:

Hver dag fra kl. 12 - kl. 13.

Helsingør lille Skole

De Mezasvej 13, Helsingør

Giro nr. 122606

Telefon 210203